

לא נמצא פרוד של הקדוש ברוך הוא מישראל לעולמים.

אמר רבי יוסי, כמו זה כתוב (ישעיה ט) אני ה' בעתה אחישנה. מהו בעתה? בעת ה'. שתקום מן העפר, אז אחישנה. אמר רבי יוסי, ועם כל זה, יום אחד היא כנסת ישראל בתוך העפר ולא יותר. אמר רבי יהודה, כך אמרו, אבל בא ראה הסוד שלמדנו. בשעה שפנסת ישראל גלתה ממקומה, אז אותיות השם הקדוש כפיכול נפרדו, שנפרדה ה"א מן וא"ו, ומשום שנפרדו מה כתוב? (תהלים ט) נאלמתי דומי"ה, משום שהסתלק וא"ו מה"א וקול לא נמצא, אז הדבור נאלם, ולכן היא שוכבת לעפר כל אותו היום הזה של ה"א. ומיהו? האלף החמישי. ואף על גב שהקדימה בגלות עד שלא נכנס אותו האלף החמישי, הסוד של ה"א. וכשיבא האלף הששי, שהוא הסוד של וא"ו, אז וא"ו יקים את ה"א.

בזמן שש פעמים עשר ששים נפש, אז שלמות של וא"ו עשר פעמים, וא"ו שש פעמים עשר, [שא"ו] וא"ו עולה [בעשר] בי, וא"ו יורדת בה"א.

נשלמת וא"ו בתוך עשר שש פעמים, אז הם ששים להקימה מהעפר. ובכל ששים וששים מאותו האלף הששי מתחזקת ה"א, ועולה בדרגותיה להתחזק. ובשש מאות שנים לאלף הששי יפתחו שערי החכמה למעלה ומעניות של חכמה למטה, ויתתקן העולם להכנס לשביעי. כמו בן אדם שמתקן ביום ששי משמערב השמש להכנס לשבת, אף כך גם, וסימן לדבר - (בראשית ז) בשנת שש מאות שנה

פירוּדא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מִיִּשְׂרָאֵל לְעֹלָמִין.

אמר רבי יוסי כגוונא דא כתיב, (ישעיה ט) אני יי בעתה אחישנה. מהו בעתה. בעת ה'. דתקום מעפרא פדין אחישנה. אמר רבי יוסי ועם כל דא יומא חד איהי כנסת ישראל גו עפרא ולא יתיר. אמר רבי יהודה הכי אמרו. אבל תא חזי, רזא דאוליפנא, בשעתא דכנסת ישראל אתגלייא מאתרה, פדין אתון דשמא קדישא פביכול אתפרשו. דאתפרשא ה"א מן וא"ו, ובגין דאתפרשו מה כתיב (תהלים ט) נאלמתי דומי"ה, בגין דאסתלק וא"ו מן ה"א, וקול לא אשתפח, פדין דבור אתאלם. ובגין כך היא שכיבת בעפרא כל ההוא יומא (דנא) דה"א. ומאן איהו אלף חמשאה, ואף על גב דאקדימת בגלותא עד לא ייעול ההוא אלף חמשאה רזא דה"א, וכד ייתי אלף שתיתאה דאיהו רזא (דף קיז ע"א) דוא"ו, פדין וא"ו יוקים לה"א.

בזמנא שית זמנין עשר שתין נפש, פדין שלימו וא"ו עשר זמנין, וא"ו שית זמנין עשר, (דוא"ו) וא"ו סלקא (בעשר) בי, וא"ו נחתא בה"א.

אשתתרים וא"ו גו עשר שית זמנין, פדין הו שתיין לאקמא מעפרא, ובכל שתין ושתיין מההוא אלף שתיתאה אתתקף ה"א וסלקא בדרגוי לאתתקפא. ובשית מאה שנין לשתיתאה יתפתחון תרעי דחכמתא לעילא ומבוועי דחכמתא לתתא, ויתתקן עלמא לאעלא בשביעאה. כבר נש דמתתקן ביומא שתיתאה מכי ערב שמשא לאעלא בשבתא. אוף הכי נמי. וסימניה (בראשית ז) בשנת שש מאות שנה

בשנת שש מאות שנה

לְחַיֵּי נֶחַ וְגו' נִבְקְעוּ כָּל מַעֲנִוֹת תְּהוֹם רַבָּה.

אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי, כָּל זֶה זְמַן אַרְךָ יוֹתֵר מִכִּפֵּי שְׂבָאוֹהוּ הַחֲבָרִים שֶׁהוּא יוֹם אֶחָד גְּלוֹת שֶׁל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא יוֹתֵר, שְׁפָתוֹב (אֵיכָה א) נִתְּנִי שׁוֹמְמָה כָּל הַיּוֹם דְּוָה. אָמַר לוֹ, כִּי לְמַדְתִּי מֵאֲבֵי בְּסוּדוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשָּׁם הַקְּדוֹשׁ וּבְיָמִים שֶׁל שְׁנוֹת הָעוֹלָם וּבְיָמִים שֶׁל בְּרֵאשִׁית, וְהִכַּל בְּסוּד אֶחָד הוּא.

וְאִז תִּרְאֶה הַקְּשֵׁת בַּגּוֹנִים מְאִירִים כְּמוֹ אִשָּׁה שֶׁמִּתְקַשֶּׁטת לְבַעֲלָהּ, שְׁפָתוֹב (בְּרֵאשִׁית ט) וְרֵאִיתִיהָ לְזֹכֵר בְּרִית עוֹלָם, וְהָרִי פָּרְשׂוּהָ וְיָפָה הוּא. וְרֵאִיתִיהָ בַּגּוֹנִים מְאִירִים כְּרָאוּי, וְאִז לְזֹכֵר בְּרִית עוֹלָם. מַה זֶה בְּרִית עוֹלָם? זֶה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְיִתְחַבֵּר וְאִ"ו עִם ה"א וְיִקְיָמָה מִן הָעֶפֶר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ. זֶה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא בְּרִית, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהִיתָה לְאוֹת בְּרִית וְגו'.

אִז יִתְעוֹרֵר וְאִ"ו אֶל ה"א, אִז אוֹתוֹת עֲלִיּוֹנִים יִתְעוֹרְרוּ בְּעוֹלָם, וְעֲתִידִים בְּנֵי רְאוּבֵן לְעוֹרֵר קְרֻבוֹת בְּכָל הָעוֹלָם, וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל יָקִים אוֹתָהּ מִן הָעֶפֶר וַיִּזְכֹּר אוֹתָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיִּמְצָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶצְלָהּ בְּתוֹךְ הַגְּלוּת כְּחֻשְׁבוֹן וְאִ"ו שֵׁשׁ פְּעָמִים י" וְשֵׁשׁ- עֶשֶׂר פְּעָמִים שֵׁשׁ שָׁנִים, וְאִז תִּקּוּם וַיִּפְקֵד הָעוֹלָם לְעֲשׂוֹת נְקָמוֹת. וּמִי שֶׁהוּא נִמְוֵךְ - יִגְבֶּה.

אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי, יָפָה אִמְרָתְךָ, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא בְּתוֹךְ סוּד הָאוֹתִיּוֹת וְאִין לָנוּ לְעוֹרֵר חֻשְׁבוֹן וְקָצִים אַחֲרֵים, שֶׁהָרִי בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַב יִיבָא הִזְקֵן מִצְּאֵנוּ חֻשְׁבוֹן זֶה, שְׁפָתוֹב (וִיקְרָא כו) אִז תִּרְצֶה הָאֲרֵץ, וְהוּא הַסּוּד שֶׁל וְאִ"ו, שְׁפָתוֹב (שם)

לְחַיֵּי נֶחַ וְגו' נִבְקְעוּ כָּל מַעֲנִיּוֹת תְּהוֹם רַבָּה. אָמַר לִיה רַבִּי יוֹסִי כָּל דָּא אָרִיכוּ זְמַנָּא יִתִּיר מִכְּמָה דְּאוּקְמוּהָ חֲבַרְיָא דְּאִיהוּ יוֹמָא חַד גְּלוּתָא דְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִתִּיר דְּכַתִּיב, (אֵיכָה א) נִתְּנִי שׁוֹמְמָה כָּל הַיּוֹם דְּוָה. אָמַר לִיה הָכִי אוֹלִיפְנָא מֵאַבָּא בְּרִיזִין דְּאַתְוּוֹן דְּשִׁמְא קְדִישָׁא וּבְיָוִמִי דְּשָׁנִי עַלְמָא וּבְיָוִמִי דְּבְרֵאשִׁית וְכֹלָא רְזָא חֲדָא אִיהוּ.

וְכַדִּין יִתְחַזִּי קְשֵׁתָא בְּעַנְנָא בַּגּוֹנִי נְהִירִין כְּאַתְתָּא דְּמִתְקַשֶּׁטָא לְבַעֲלָהּ דְּכַתִּיב, (בְּרֵאשִׁית ט) וְרֵאִיתִיהָ לְזֹכֵר בְּרִית עוֹלָם וְהִיא אוּקְמוּהָ וְשִׁפִּיר הוּא. וְרֵאִיתִיהָ, בַּגּוֹנִין נְהִירִין כְּדָקָא יְאוּת. וְכַדִּין לְזֹכֵר בְּרִית עוֹלָם. מֵאֵן בְּרִית עוֹלָם. דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְיִתְחַבֵּר וְאִ"ו בְּה"א, וְיִיקִים לָהּ מֵעַפְרָא, כְּמָה דְּאַתָּ אָמַר וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ. דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל דְּאִיהִי בְּרִית, כְּמָה דְּאַתָּ אָמַר וְהִיתָה לְאוֹת בְּרִית וְגו'.

בְּד יִתְעַר וְאִ"ו לְגַבֵּי ה"א, כְּדִין אֶתִּין עַלְאִין יִתְעַרוּן בְּעַלְמָא וּבְנוֹי דְּרְאוּבֵן זְמִינִין דִּיתְעַרוּן קְרַבִּין בְּכָל עַלְמָא, וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל יוֹקִים לָהּ מֵעַפְרָא וַיִּזְכֹּר לָהּ קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא. וַיִּשְׁתַּפַּח קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְגַבֵּה גוֹ גְּלוּתָא כְּחוּשְׁבֵּן וְאִ"ו שֵׁית זְמַנִּין י" (עֶשֶׂר). עֶשֶׂר זְמַנִּין שֵׁית שָׁנִין, וְכַדִּין תִּיקוּם וַיִּתְפַּקֵּד עַלְמָא לְמַעַבְד נוֹקְמִין, וּמֵאֵן דְּאִיהוּ מְאִיף יִתְרַמִּי.

אָמַר לִיה רַבִּי יוֹסִי שִׁפִּיר קְאִמְרָתְךָ בְּגִין (דף ק"ז ע"ב) דְּאִיהוּ גוֹ רְזָא דְּאַתְוּוֹן. וְלִית לָן לְאַתְעָרָא חוּשְׁבֵּן וְקָצִין אַחֲרֵנִין, דְּהָא בְּסִפְרָא דְּרַב יִיבָא סְבָא אֲשַׁכְּחֵן חוּשְׁבֵּן דָּא דְּכַתִּיב, (וִיקְרָא כו) אִז תִּרְצֶה הָאֲרֵץ. וְהוּא רְזָא דְּוְאִ"ו דְּכַתִּיב, (וִיקְרָא כו) וְזַכְרָתִי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְדָא הוּא וְאִ"ו כְּחֲדָא, וְעַל דָּא אֲזַכּוֹר, וְלִבְתֵּר